



Wet meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling

Vanaf 1 juli 2013 is de Wet meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling van kracht geworden. De wet stelt het gebruik van een meldcode verplicht voor professionals bij (mogelijke) signalen van huiselijk geweld en kindermishandeling. Hieronder valt ook seksueel geweld en eengerelateerd geweld. De wet geldt voor professionals die werken in de sectoren: gezondheidszorg, onderwijs, kinderopvang, maatschappelijke ondersteuning, jeugdzorg en justitie. De meldcode bestaat uit een stappenplan, waarin staat wat je als professional moet doen bij vermoedens van huiselijk geweld of kindermishandeling. Het is dus een handelingsprotocol. Doel van de wet is niet het melden, maar hulp op gang krijgen. Niets doen is geen optie!

Aanpassingen meldcode per 1 januari 2019

De meldcode is per 1 januari 2019 aangepast. **Melden bij Veilig Thuis wordt bij vermoedens van acute en structurele onveiligheid de professionele norm.** Om beroepskrachten te helpen bij het bepalen of hier sprake van is, zijn afwegingskaders toegevoegd. Deze zijn gemaakt door de beroepsgroepen zelf.

Wat houdt het afwegingskader in?

Het afwegingskader biedt een professional 5 afwegingen die hem ondersteunen om in een concrete situatie rond een cliënt/cliëntensysteem te bepalen of melden bij Veilig Thuis is aangewezen en of hij zelf hulp kan bieden of organiseren. Het afwegingskader geeft de professionele norm weer voor situaties van (vermoedens van) huiselijk geweld en kindermishandeling waarin melden bij Veilig Thuis volgens de beroepsgroepen als noodzakelijk wordt beschouwd. Dit afwegingskader biedt helpende vragen bij de betreffende afwegingsvraag die de professional zichzelf in een concrete situatie kan stellen.

Figuur 1: **Stappenplan verbeterde meldcode**

